

מ"ת 57292/05/16 - מדינת ישראל נגד ציון ארגהי (עציר, לידור יצחק) (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 ספטמבר 2016

מ"ת 57292-05-16 מדינת ישראל נ' ארגהי(עציר) ואח'

מ"ת 46041-04-16

מ"ת 57264-05-16

לפני כבוד השופט ארז יקואל

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

המשיבים

1. ציון ארגהי (עציר)
2. לידור יצחק (עציר)

נוכחים:

המבקש וב"כ - עו"ד נטלי חגי גדלוב

ב"כ המשיבים - עו"ד שילה דורפמן

המשיב 2 הובא על ידי שב"ס

פרוטוקול (בעניין משיב 2)

ב"כ המבקשת:

אנו סבורים שבניגוד למשיב 1 הנושא של ההימלטות משתלב בתמונה ומשנה אותה לחלוטין. לכן אנחנו נטען בקצרה ונפנה למקומות הרלבנטיים ונבקש לחקור את המפקחות.

המפקחת גב' אלונה מור - מוזהרת כחוק.

אני הדודה של המשיב, יש בינינו קשר הדוק מאוד. אני כמו אמא שלו. הוא מקשיב לי ועושה מה שאני אומרת לו.

אני יודעת מה מיוחס לו - ייבוא 3 קילו קוקאין מהולנד.

אם בסוף יוחלט שמה שמייחסים לו הוא עשה, דעתי על זה שזה גרוע מאוד.

עמוד 1

אני כרגע לא עובדת, מובטלת. אני עבדתי במקום מסוים 30 שנה והמנהלים סגרו את החברה, יצאו לגמלאות.

אם ביהמ"ש יחליט שמשחררים אותו ויחליט לצאת מהכתובת ששוהה, אני אתקשר מייד למשטרה, אפילו שאני הכל, דודתו והכל.

משיבה לשאלות ב"כ המבקשת:

ש. לענין העבודה - סיימת לעבוד לאחר תקופה מאוד ארוכה, זה הליך שיכול להימשך מספר רב של חודשים. את מפקחת עליו ככל הנראה בצירוף אמא שלו ודודו, ששניהם עובדים כל יום מהבוקר עד הערב, זאת אומרת שתהיי מפקחת עיקרית ולא תוכלי לחזור לעבודה ולא בקרוב.

ת. זה משהו שהוא ברור לי. אני סיימתי את העבודה וקיבלתי שנה וחצי חודשי הסתגלות, זאת אומרת שיש לי משכורת וכל כולי יהיה אליו.

ש. מבחינת מה שעשה, יבוא סם. את יודעת קצת יותר פרטים ממה שמיוחס לו?

ת. זה מה שאני יודעת.

ש. את יודעת שמשטרת ישראל ניסו לאתרו ולא הצליחו

ת. אני יודעת שהיה במירון, קברות צדיקים ולא היה לו טלפון וזה משהו שהוא לא בסדר. אין לי מושג באם ידע שהמשטרה מחפשת אחריו.

ש. לעיתים להתקשר למשטרה זה אקט לא פשוט בטח לא למשפחה. את מבינה שייקחו לך את הכסף באם יצא ולא תתקשרי למשטרה?

ת. אני מכירה את המשמעויות מסביב ומוכנה לשאת בכל כי אני בטוחה בו ובעצמי. הוא חשוב לי. אני כועסת עליו, זה נכון. אני כועסת ברמות שקשה לי לתאר, אני פגועה כי אני לא צפיתי לדבר כזה, אני מצטערת. עם כל האהבה שלי אליו, ואני מוכנה לתמוך בו בכל.

מר יצחק יונה - מוזהר כחוק. ת.ז. 46593844 - משיב לשאלות:

המשיב הוא האחין שלי. הקשר בינינו טוב, נפגשים כל שבוע. אני חושב שהוא מקשיב למה שאני אומר לו.

אם אגיד לו לא לצאת מהבית, כי כך אני מורה אני מאמין שכך יעשה.

אין לי עבר פלילי.

אני יודע מה מיוחס לו בכתב האישום, דבר חמור מאוד, יבוא סמים מחו"ל.

אם הוא יצא מהבית בניגוד להוראותי אז אני אודיע למשטרה.

משיב לשאלות התביעה:

אני אסייע בפיקוח שלו אחר הצהריים וערבים, אני עובד כל יום עד לאחר הצהריים.

ש. זה יכול להיות מספר רב של חודשים, אתה מתחייב בכך שתפקח עליו לתקופה של איוועים מתי?

ת. אם אני אצטרך אז כן.

ש. את היודע יותר פרטים על מה המדינה אומרת שהוא עשה?

ת. אני יודע שהוא לא שיתף פעולה עם המשטרה והיה צריך לדבר, להגיד פרטים ואינני יודע אם ידע את כל הפרטים.

ש. כל חטאו שהוא לא שיתף פעולה עם המשטרה אתה אומר? כך אני מבינה מהדברים?

ת. כשאת מפנה אותי לייבוא ולחוסר שיתוף הפעולה אני משיב שזה מה שאני יודע.

ש. את היודע שהוא היה בבריחה למעלה מחודש שניסו למצוא אותו?

ת. אני יודע שחיפשו אותו ולא מצאו אותו. אני לא יודע שחיפשו אותו ועדיין לא בא. אם הייתי יודע הייתי מנסה לאתרו, פשוט לא ידעתי.

ש. לעבירת סמים תפרט לי יותר, אתה יודע מה היה שם, מה מייחסים לו שהוא עשה?

ת. אני יודע שמיוחסים לו שהוא יבא סמים עם עוד מישהו. זהו, איך, מה מי, אינני יודע. אין לי מושג.

הגב' יפה יצחק - ת.ז. 53442067 - מוזהרת כחוק:

אני האמא של המשיב ואני יודעת מה מיוחס לו יבוא של 3 קילו קוקאין. אני מאוכזבת בגלל זה ופגועה. אין לי עבר פלילי. מערכת היחסים בינינו היא בסדר גמור והוא מקשיב למה שאני אומרת לו וכל מה שאומר לו לעשות הוא יעשה. אני מתוכננת לפקח עליו בשעות אחר הצהריים ובערבים. אולי גם בבוקר כי זה יתאפשר עם עבודתי.

אם הוא יצא מהבית אני אתקשר למשטרה.

עונה לשאלות ב"כ המבקשת

ש. במהלך החודש וחצי שחיפשו אותו היית איתו בקשר?

ת. לא.

ש. את אומרת במשטרה שהוא התקשר אלייך מחברים.

עמוד 3

- ת. הוא התקשר אלי רק פעם אחת אבל לפני שהמטרה הייתה. בדיוק היה ל"ג בעומר וכל עם ישראל היה בקברי צדיקים.
- ש. כמה זמן נמשכות תפילות לג בעומר.
- ת. מפסח עד ההילולה.
- ש. הוא חזר הביתה באיזה שהוא שלב הביתה?
- ת. אחרי ל"ג בעומר ואמרתי לו שהמטרה הייתה פעם אחת ומחפשים אותו והוא כנראה נבהל ופחד ללכת כי אין לו עסקים עם המטרה ואף פעם לא היה שם.
- ש. את יודעת שהוא נבהל לא כי אין לו עסקים עם המטרה, אלא נבהל כי תפסו אותו.
- ת. אני לא יכולה להגיד לך את זה.
- ש. מה יקרה אם הוא יבהל בשלב מעצר הבית ויצא מהבית? גם אז תגלי גישה אימהית מכילה ורחמנית של נבהל, משהו כזה מבין ומכיל? כי יכול להיות שהוא יחליט שהוא מבוהל ויברח.
- ת. לאן יברח אם אני מפקחת עליו. אין לו לאן לברוח. אני מתקשרת למטרה, הוא לא יברח לשום מקום.
- ש. גם כשחיפשו אותו במטרה ועדכנת אותו על כך, לא עדכנת אותו.
- ת. זה לא היה אחרי הרבה ימים.
- ש. אז מבחינתך את מאמינה שהוא היה מסגיר את עצמו.
- ת. כן. גם אם הייתי יודעת למה מחפשים אותו, כי לא אמרו לי במטרה, אני עצמי הייתי הולכת למטרה כי הוא דרוש לחקירה אולי בגלל אלימות, אבל לא עדכנו אותי שזה בגלל סמים. לקחו את המחשב וחיפשו ואחר כך אמרו לי לבוא לקחת אותו.
- ש. אם היה מעורב במשהו שקשור לאלימות זה פחות חמור?
- ת. גם לא.

ב"כ המבקשת

אנחנו חוזרים על עמדתנו ואנחנו מודעים להחלטת השחרור בעניין המשיב 1. יחד עם זאת נושא הברירה מבחינתנו כאן משנה את התמונה ומחמיר את מצבו של המשיב 2. מחומר הראיות בתיק עולה וזה מפיו של המשיב, הוא ידע שהמטרה מחפשת אותו. גרסתו שהוא היה בקברי צדיקים במירון כחודש וחצי, הפלאפונים שלו אחד אומר שהתקלקל, גם הסים נפל למים לכן הוא השמיד את שניהם. כשמעמיתים אותו קצת עם קשיים מסויימים בעניין זה, כמו מה עם הטלפון השני וחברים שלך אומרים שאתה משתמש בשניהם, אז הוא חוזר לשמור על זכות השתיקה, וזה מגביר את

המסוכנות. לאחר ששב לביתו גם אז לא הסגיר את עצמו. ונעצר אקראית במרכז לאחר ששב מהצפון.

כל הטיעונים שטענו בעניינו של המשיב 1, לעניין כמות הסם ולעניין סוג הסם, כמובן שחומרת העבירה של יבוא הסם, כל אלה מתקיימים בעניין המשיב 2 ומתווספים לנושא ההמלטות. בעניין המשיב 2 מיוחסת לו עבירת ההתחזות לאחר, והוא זה שמשוחח עם המפקדת של המשיב 1. מציג עצמו כעורך דינו כדי שמשיב 1 יוכל לצאת לחופשה מהצבא מאחר ושובר הדואר היה על שמו ולא ניתן היה למשוך את החבילה בדרך אחרת.

מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה די זהה. מפנה לפסקה 4 בעמוד השני שם שירות המבחן מציין כי משיב 2 ביטא עמדות בעייתיות ביחס לחוק, ועלתה חשיפה במעורבות וקשרים בעייתיים בתחום הסמים. מעורבות וקשרים שאף אחד מהמפקחים ובני משפחתו גם הקרובים ביותר, אלה המעידים על קשר מאוד קרוב, לא היו מודעים לאותה מעורבות ולאותם קשרים.

המשיב נקט בדפוס הסתרה, דפוס שהוא טוב בו ככל הנראה. למרות הקשר הקרוב שיש לו עם לימור ודודתו נעלם לחודש וחצי. אמו מספרת כאן ששוחח עימם בפרק הזמן הזה פעם אחת מטלפון של חברים, כלומר לא היה לה דרך לאתר אותו אם רצתה או הייתה צריכה.

במהלך החודש וחצי הזה היה בתפילות בקברי צדיקים.

לטעמנו האמא הביעה איזה שהיא עמדה מעט סלחנית ומכילה שאולי מתאימה לאם אך לא למפקחת. גם דודתו של המשיב למעשה כל המפקחים מקבלים במין שלוות נפש את גרסתו של המשיב 2 לעניין המצאותו חודש וחצי בצפון הארץ ללא כל דרך ליצור קשר איתו קשר. לעניין גרסתו - נהרס לי הטלפון. כשדודו נשאל לגבי המיוחס לו, אכן ענה שמיוחסות לו עבירות סמים ואכן לא נדרש מהמפקחים להכיר את חומר הראיות שבתיק, אבל סיפור המעשה קצת יותר מורחבת, אם זה הטלפון למפקדת, אם זו העובדה שהמשיבים היו כל הזמן בקשר אחד עם השני ודאגו שאותו שובר יעבור למשיב 2. קשירת קשר מאוד צמודה יש פה ונראה כי המפקחים לא מודעים אליהם.

אני חוזרת לדוד, כשביקשתי ממנו להרחיב לגבי חלקו מעבר לכותרת עבירת יבוא סם, השיב הדוד - שנכון היה אילו משיב 2 היה משתף פעולה עם המשטרה, כאילו כל חטאו היה שמירה על זכות השתיקה. ואני מסכימה עם חלק מגישת הדוד, ששמירה על זכות השתיקה מגבירה את המסוכנות אך היא שולית למיוחס לו ונראה היה כאילו מפקח זה כועס או מביע אכזבה מזה שהוא לא ענה במלואו לשאלות המשטרה. זו מעין גישה סלחנית שלא מתאימה למפקחים בעיני גם לא באופן כללי, אך קל וחומר בתיק בו נאשם צעיר ככל שיהיה, בורח לחודש וחצי, מנתק את שני המכשירים שלו, לא ידוע היכן היה חודש וחצי. לשיטתו התפלל במירון.

לאחר חודש חוזר לביתו כנראה סבור שדברים נרגעו קצת. ואז רצה מי שרצה ונעצר באקראי שבוע לאחר מכן למרות שידע שמחפשים אותו.

זה משיב שאם העבירות המיוחסות לו ועם קשירת הקשר הצמודה שיש עם משיב 1 והמעקב שעולה מכתב האישום, המעקב הצמוד אחר החבילה והוא משיב שקשה לתת בו אמון, ונוסיף לכך את עמדת שירות המבחן בעניינו, שירות המבחן עצמו אומר שיש עמדות מאוד בעייתיות שמשיב 2 מביע. נוסף את זה לנושא ההמלטות כפי שאמרתי שהוא מאוד מהותי מבחינתנו בשלב זה בו אנחנו שוקלים שחרור לחלופה. וכאן ההתרשמות מהמפקחים שאכן מדובר באנשים נורמטיביים ואין מחלוקת על כך. יחד עם זאת סוג הקשר שיש להם עם המשיב, הם לא יוכלו להציב את הגבולות

הנדרשים למשיב זה. האיזוק האלקטרוני כמובן ידוע משמש כחיזוק לפיקוח האנושי, לא יכול לבוא במקומו. ועל כן מבחינתנו אינו מרפא פגמים אלו.

ב"כ המשיב

מופתעת מדברי חברתי מההשוואה בין המשיבים. אין מחלוקת כי המשיב 1 הוא הדומיננטי בתיק והחבילה התקבלה על שמו והפעיל את המשיב 2 שיקח עיבור את הפתק, הוא הלך לדואר והוא ה"אבא" של יבוא הסמים.

אני תמהה על עמדת חברתי בכל הנוגע לעמדת שירות המבחן בעניינו של המשיב הזה שכן בנוגע למשיב 1 לא יכול להיות מחלוקת שהמפקחים נמצאו מתאימים הרבה פחות מהמפקחים המוצעים בעניינו של משיב זה, ושם הפיקוח האלקטרוני הוא נתן את הטון והוביל את שירות המבחן למסקנה שיש לשחרר את המשיב 1.

יש לכך גם התייחסות ברורה מאוד בהחלטת השופטת ברק נבו מ- 25/8 מפנה בעיקר לעמוד 21, חולשת הפיקוח האנושי. לא כך בעניין המשיב הזה פה. שכאמור גם לאור חלקו המופחת בעבירות המיוחסות וגם נוכח טיב הפיקוח האנושי שמוצע ושמענו היום את המפקחים.

לעניין התרשמות שירות המבחן ממשיב זה, עינינו הרואות ששירות המבחן לא ממליץ כאן על האיזוק ולא רואה בכך צורך.

בדיון הקודם שאלה אותי השופטת מרשק ושאלה מה אני מציעה בעניינו, כאשר קיימת בעניינו התנהגות שמהווה המלטות. הצעתי הוספת איזוק למרות שזה לא הומלץ על ידי שירות המבחן ואני עדיין סבורה שבמקרה של המשיב הזה אין צורך באיזוק. וגם אם בית המשפט יחליט לעצרו באיזוק, אני אבקש שהתקופה הזו תהיה קצובה מראש והטעם לכך הוא בהתרשמות הגוף שאמון על בחינת המסוכנות של המשיב. לא חברתי ולא אני נוכל לבוא ולהביע עמדה או דעה באשר למידת ההתאמה של המפקחים לפיקוח על המשיב.

לליבת העניין - חברתי לא יכולה לדבר על שום נושא בעניין מסוכנות המשיב 2, מלבד העניין של ההמלטות, כיוון שישנה אחידות גם בנתונים של המשיב 2 והמשיב 1, "לזכותו" של המשיב 2 עומד חלקו ומה שעומד לו לרועץ זו ההמלטות.

במהלך הזמן מאז שנעצר המשיב 1 ועד ליום שבו נעצר המשיב 2, הגיעה המשטרה לביתו של המשיב 2 פעם אחת. אף אחד לא הכריז עליו, אף אחד לא חיפש אותו יותר מדי, לא התקשרו לאמא, לא אמרו לה במה העניין. לקחו את המחשב, החזירו את המחשב ובכך תם העניין. בחומר החקירה לא מופיע שום דבר לגבי חיפוש אחריו מלבד שני דוחות. אחד - שאומר היינו אצלו בבית ולא מצאנו אותו ואף אחד לא היה בבית. והשני - שבאו ובאמת פגשו את האם וחיפשו.

אז לייחס למשיב המלטות מאימת הדין ברמה הזו שעליה חברתי מדברת, אני סבורה שמדובר בהגזמה.

הפניתי בדיון בעניינו של המשיב 1 ומפנה לפרוטוקול של - 25/8 לפסיקה שמדברת על העבירות החמורות שבהן מואשם המשיב 2 ואפשרויות השחרור כשהדגיש בעליון הוא על הגיל הצעיר והעדר עבר פלילי, ישנה עבירה מינורית שהייתה בגיל 16 כשהיה בתיכון פחותה ממה שבה הואשם המשיב 1 ואין קשר בין שתי העבירות.

בעיקר לאורך החיים הנורמטיביים שניהל המשיב עד לרגע מעצרו ומגיעה לעמדת המפקחים ולטרוניות שאני שומעת

מפי חברתי בעניין אי המודעות להתנהגות המשיב כפי שהיא באה לידי ביטוי בתיק זה.

מדובר באמא, דודה ודוד למשיב בן 22. הוא לא קטין. הוא סיים שירות צבאי מלא, וציפה לעבודה בתע"ש ועל פניו נראה היה שהוא מנהל חיים תקינים. זה לא משהו שיוצא ונכנס מתחנות משטרה והמשפחה אמורה לדעת שהוא מנהל חיים עבריינים. זה לא המקרה. ולכן אפשר להבין את ההלם ואי המודעות לרמת הסיכון שנשקפת מהמשיב הזה. בודאי שהם בהלם. לא היו סימנים מקדימים לזה והדברים האלה מתוארים יפה בתסקיר שירות המבחן.

לכן אני סבורה שאין מדובר בגישה מגוננת, סלחנית כפי שאמרה חברתי, אלא מדובר בתגובה אותנטית למצב של האם והדוד בקשר למשיב. בוודאי שהם המומים ופגועים כי לא ידעו מה קורה אצלו. מדובר בבחור בן 22 ללא שום הסתבכות קודמת מלבד משהו פעוט בתיכון ולכן דבר זה צריך להטות את הכף לזכותו ולטובת הליך שיקומי במקרה זה, ובטח שלטובת שחרור לפחות בפיקוח אלקטרוני. אם כי אני סבורה שיש צורך אמיתי בכך.

המפקחים לא מקבלים בשלוות נפש את ההמלטות או את ביצוע העבירה וזה בא לידי ביטוי יפה בתסקיר שירות המבחן והם לא אמורים לדעת את הפרטים. אף אחד לא סיפר להם את הפרטים. המשיב עצור ואני לא סיפרתי להם על הפרטים.

חברתי אומרת שהתסקיר מבטא עמדות בעייתיות מאוד של המשיב ואני סבורה שלא כך הדבר. מפנה לעמוד 2 בתסקיר שירות המבחן. כל אלה לא אמירות שעומדות לחובת המשיב. ההיפך, מדובר במי שמודע למצבו, מתכן ומבקש עזרה ומקומו לא בבית הכלא ובוודאי לא לאור שחרור המשיב 1.

אם העבירות הן כל כך אמורות ואם זכות השתיקה, הדרך שבה פעל המשיב 1 היא מגבירת מסוכנות למרות שהפניתי לבש"פ 1567/12 של השופטת חיות שמדברת על כך שגם אשר שומרים על זכות השתיקה ניתן לשחרר. מדוע לא נקטה המדינה בהליך זה לגבי המשיב 1? מה היה כל כך טוב בנתוני המשיב 1? מפקחים לא טובים, חוסר מודעות, חוסר הפנמה ולא עשו זאת. ולכן היום ניתן לדבר רק על ההמלטות וגם היא בסימן שאלה מאוד גדול.

לכן אבקש גם בשל האחידות וגם בשל הנתונים של המשיב 2 וגם לאור המלצת שירות המבחן וגם לאור העבודה שגם בעבירות אלה המעצר לא חריג, להורות על שחרור המשיב.

ב"כ המבקשת

המשטרה הגיעה 4 פעמים ולא פעמיים.

החלטה

(בעניין המשיב 2)

ביום 23/6/2016 הוגש כתב אישום כנגד המשיב וכנגד נאשם נוסף (המשיב 1 אשר נעצר בפיקוח אלקטרוני), המייחס לשניהם ביצוע עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

עמוד 7

"החוק" ויבוא סם מסוכן בצוותא, לפי סעיפים 13 ו-29 לחוק, ביחד עם סעיף 19(א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש, התשל"ג-1973). למשיב 1 יוחסה עבירה נפרדת של אחזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק ולמשיב יוחסה עבירה נפרדת של התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 רישא לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה, קשר המשיב 1 קשר עם המשיב ועם אחרים שזהותם אינה ידועה, לשם משלוח חבילת סמים מסוכנים מהולנד לכתובתו של המשיב 1. עובר ליום 18/4/2016, נשלחה ארצה מהולנד חבילה ובתוכה 5 מעילים שבחלקם הוסלק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 2.676.83 קילוגרם. החבילה מוענה לכתובתו של המשיב 1. המשיבים פעלו יחד לאיסוף החבילה מסניף הדואר וכחלק מהתארגנות זו, התחזה המשיב לעורך דינו של המשיב 1 בפני המפקדת שלו בצה"ל תוך שטען בפניה שעליו להתייצב לחקירה במשטרה. כך, שוחרר המשיב 1 לחופשה, הגיע לסניף הדואר, הציג שובר דואר רשום, הזדהה וקיבל את החבילה. מיד לאחר מכן, שוחררו המשיבים תוך שהמשיב 1 הורה למשיב להגיע לביתו והמשיב המתין מתחת לביתו של המשיב 1 בזמן שזה הגיע לביתו עם החבילה.

בהחלטה מיום 10/8/2016 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב וניתנה ההוראה לעריכת תסקיר מעצר בעניינו. ביום 11/9/2016 ניתנה ההוראה להגשת חוות דעת היתכנות ממנהלת הפיקוח האלקטרוני.

מתסקיר שירות המבחן, שסקר את רקע חייו של המשיב ולא ארחיב בנושא מחמת צנעת הפרט, עולה המלצה לשחרר את המשיב למסגרת של מעצר בית מלא בפיקוח בני משפחתו. אומנם, שירות המבחן ציין כי המשיב ביטא עמדות בעייתיות ביחס לחוק, כי נלמדה חשיפתו לקשרים בעייתיים בתחום הסמים, כי המשיב חסר בגרות רגשית, מתקשה בוויסות דחפים, נוטה לפריצת גבולות ומגלה קשיי הסתגלות למסגרות מגיל צעיר. עם זאת, התרשם שירות המבחן מכוחות מטעם המשיב הבאים לכדי ביטוי בשאיפותיו לתפקוד יציב ומסודר ומיכולתו להשלים את שירותו הצבאי למרות הקשיים השונים עימם הוא התמודד. שירות המבחן מצא כי המשיב חווה את תהליכי המשפט והמעצר כגורם המסייע לבלום המשך נסיגה במצבו, כי הוא מכיר כיום בכך שמעורבותו השולית ענתה על צרכים רגשיים, תוך שבלטה נזקקותו להכוונה ולליווי מצד גורם מטפל וסמכותי. מכל אלה, סובר שירות המבחן כי ניתן להפחית את הסיכון הקיים במצבו של המשיב וכי מצבו המשפטי הנוכחי מהווה מנוף לעריכת שינוי בחייו. שירות המבחן התרשם מהמפקחים המוצעים - אמו ודודיו של המשיב, כי הם מבינים את הנדרש מהם וכי הם ערוכים לשמור על תנאי השחרור כפי שיקבעו. שירות המבחן התרשם כי שחרור המשיב תחת פיקוח חלופות אלה, יחד עם שילובו בהליכי טיפול במסגרת צו פיקוח מעצרים, יספק מענה מפחית סיכון והכל, תוך התייחסות לגילו הצעיר, להעדף הרשעות בעברו ולמרחק החלופה המוצעת מסביבת מגוריו ומקשריו החברתיים.

ב"כ המבקשת מתנגדת לשחרורו של המשיב ולמעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוניים. לגישתה, יש לייחס משקל משמעותי ליסוד הסביר לחשש כי שחרור המשיב יביא להמלטות מאימת הדין. הובהר כי המשיב נמלט מהיחידה החוקרת במשך כ-6 שבועות, בהם שהה בצפון הארץ. נטען כי נושא ההמלטות משנה את תמונת המצב ומחמיר את ההתייחסות המתבקשת למשיב בהשוואה למשיב 1 שנעצר בפיקוח אלקטרוני. לגישת המבקשת, המשיב ידע שהמשטרה מחפשת אותו. בנוסף, הובהר כי המשיב שמר על זכות השתיקה ונטען כי גם בנתון זה יש כדי להגביר את מסוכנותו. על כך הוסיפה המבקשת והדגישה את חומרת העבירות המיוחסות למשיב, על כמות וסוג הסם שיובא ארצה וכן הפנתה לכך

שמייוחסת לו עבירה של התחזות לאחר, בהשוואה למשיב 1 שלא יוחסה לו עבירה שכזו. המבקשת נסמכת על התרשמות שירות המבחן לפיה המשיב נוקט בדפוס של הסתרת מעורבותו עם גורמים שליליים. אשר לחלופות המוצעות, נטען כי האם הביעה עמדה סלחנית ומכילה כלפי המשיב, באופן שאינו תואם את תפקידה המצופה כמפקחת. עוד נטען כי יתרת המפקחים מקבלת בשלוות נפש נחזית את המלטות של המשיב, מבלי שנוצרה היכולת להיות עמו בקשר. על כך הוסיפה המבקשת כי המפקחים אינם מכירים את המעשה המיוחס למשיב לפרטי פרטים וכי לנוכח סוג הקשר שיש להם עם המשיב, הם לא יוכלו להציב בפניו את הגבולות הנדרשים. המבקשת סיכמה, כי אין לייחס למשיב את האמון המתבקש ולכן יש להעדיף את מעצרו עד לתום משפטו.

למולה, טענה ב"כ המשיב כי יש להשוות את עניינו של המשיב למשיב 1 שהיה הגורם הדומיננטי ביבוא הסם המסוכן. לגישת הסניגורית, החלופות שהוצעו ושנבחנו על ידי שירות המבחן ובית המשפט איתנות דיון. התבקשתי לקצוב את תקופת הפיקוח האלקטרוני גם משום ששירות המבחן לא המליץ על מעצר בתנאים שכאלו. אשר להמלטות המשיב, נטען כי זו מצויה "בסימן שאלה גדול" וכי אין די בפעם הבודדת שהתייצבה המשטרה בביתו, מבלי שתבהיר במה מדובר, כדי לייחס לו עילת מעצר ברמה כה גבוהה. עוד הודגש כי לנוכח גילו הצעיר של המשיב והעדר מעורבותו בפלילים עד כה, יש להעדיף חלופת מעצר בעניינו. הסניגורית הוסיפה והתייחסה לאורח חייו הנורמטיבי של המשיב עד למעצרו ואשר לחלופות, נטען כי הן מתייחסות ברצינות לתפקידן, מודעות למעשי המשיב ויכולות להציב לו את הגבולות הנדרשים.

לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, מהמלצות שירות המבחן וממכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי ראוי להשוות את עניינו של המשיב לעניינו של המשיב 1 ולהורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. ואנמק.

אכן, כקביעת ההלכה הפסוקה: **"מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, ראוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר"** (ראה: בש"פ 4305-09, **חרבאוי נ' מדינת ישראל**) (25/5/09).

עם זאת, גם בעבירות חמורות ומשנמצאה עילת מעצר בדמות מסוכנות לא מבוטלת לבטחון הציבור, עדיין שומה על בית המשפט לבחון אפשרות לשחרור המשיב בתנאים שפגיעתם בחירותו פחותה. כבר נקבע כי נסיבות כגון גילו של נאשם, עברו הפלילי, תסקיר חיובי, סיכויי שיקום גבוהים, משך המעצר, התפקיד בעבירת הסמים וההתנהלות במסגרתה, עשויות לאזן את חזקת המסוכנות ולהטות את הכף לעבר העדפת חלופת מעצר (ראה בש"פ 8955/08 **סימן טוב נ' מדינת ישראל** (23/11/08); בש"פ 981/05 **בחיץ נ' מדינת ישראל** (14/2/05); בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (9/12/15)).

נדרשים "טעמים מיוחדים" לשם הוראה על מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות סמים. בהקשר זה, כבר נקבע כי: "...**איני סבור שיש צורך להגדיר מראש קריטריונים ברורים לאותם 'טעמים מיוחדים' וראוי לבחון עניין זה ממקרה למקרה, גם בהתחשב באמור לעיל, לפיו לא ראוי ש'יצירת' המכשיר של מעצר בפיקוח אלקטרוני תצמצם את קשת הנאשמים שניתן להוציאם מבית המעצר לעומת המצב ששרר קודם לתיקון החוק שבנדון...**" (ראה בש"פ 2472/16, **זיתוני נ' מדינת ישראל**) (3/4/16).

בבחינת נסיבות המעשה והעושה, התרשמתי כי ניתן לקבוע שמתקיימים בעניינו של המשיב טעמים מיוחדים המטים את הכף לעבר העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה. כך, באופן שיאפשר איון יחסי של חזקת המסוכנות הנשקפת ממנו מחמת חומרת העבירות הלכאוריות. המשיב כבן 22, הוא נעדר עבר פלילי, תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי ומעלה אופק שיקומי. בנוסף, תפקידו בעסקת הסמים כפי שעולה מכתב האישום לא היה מרכזי בהשוואה למשיב 1.

למשיב 1 יוחסה אף עבירה של החזקת נשק שלא כדין, שעולה בחומרתה על העבירה הנפרדת שיוחסה למשיב - התחזות כאדם אחר. גם המשיב 1 שתק בחקירתו ונתן זה לא היווה חסם מהוראה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. התרשמתי כי נסיבותיו של המשיב שמלפני אינן שונות או חמורות כדי כך בהשוואה למשיב 1, על מנת שראוי יהיה לעוצרו עד תום ההליכים. כבר נקבע כי: **"כלל גדול בדינו הוא עקרון השוויון ואיסור הפליה בסוגיית המעצר עד תום ההליכים. כתוצאה מעקרון זה, כאשר מבין נאשמים אחדים באותו סוג עבירה ובאותה פרשה עצמה - כשאין להצביע על איזה שהוא שונה של ממש בין מעשי שניהם... יש בכך משום הפליה ופגיעה בעקרון השוויון לפני החוק, ומצווים אנו להביא הפליה זו על תיקונה"** (ראה בש"פ 9089/03 רדא נ' מדינת ישראל (29/10/03)).

אכן, המבקשת מפנה לחשש מהמלטות המשיב מאימת הדין הנלמד ממעשיו לאחר הגעת החבילה ארצה. עם זאת, בפעם הבודדת שהגיעה המשטרה לבית המשיב, לא נמסר לאמו במה מדובר. נתונים נוספים שבתיק החקירה ביחס לנסיבות לאתר את המשיב, אין בהם כדי לשנות מעמדתי זו נוכח שאיש לא נמצא בבית. סבורני כי גם בהינתן עילת מעצר כפולה - מסוכנות לבטחון הציבור וחשש להמלטות מאימת הדין, ניתן לאיין עילה זו באופן יחסי באמצעות הוראה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך פיקוח אנושי ראוי ועיבוי ערבויות שנקבעו בעניינו של המשיב 1.

אני בעמדה כי מעצר בפיקוח האלקטרוני, בתוספת לפיקוח האנושי וערבויות משמעותיות, ישיגו את תכלית המעצר באופן פוגעני פחות בחירותו של המשיב.

נקיטת המשיב בדפוס של הסתרה ומעורבותו עם גורמים שליליים ניתנים להסדרה באמצעות מעצרו בפיקוח אלקטרוני בכתובת המרוחקת מביתו ומהחברה השולית אליה חבר. בנוסף, התובנות אליהן הגיע המשיב למול שירות המבחן מצדיקות מתן אומן בו לבל יפר את תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

אשר לחלופות המוצעות, התרשמתי, כהתרשמות שירות המבחן, כי הן מתייחסות ברצינות לתפקידן, כי הן מודעות היטב לליבת מעשי המשיב וכי יש בכוחן להציב בפניו את הגבולות הנדרשים. המפקחת העיקרית - הגב' מור מודעת לקורותיו של המשיב, היא פנויה ויכולה לבצע את תפקידה לאורך זמן ויש בכוחה להציב למשיב את הגבולות הנדרשים.

המפקח - מר יצחק, מודע אף הוא לתפקידו וכהתרשמות שירות המבחן שלא נסתרה, הוא בעל השפעה חיובית ומיטיבה עם המשיב, מבין את הנדרש ממנו ונכון לסייע בשמירת התנאים ככל שיקבעו, תוך הבעה ברורה ונחרצת אשר לחומרת המעשים המיוחסים למשיב.

אשר לאם - הגברת יצחק, התרשמתי כי לו הייתה מודעת לפשר הסיבה שהיחידה החוקרת מחפשת את המשיב, היא עצמה הייתה פונה אליה בנסיון לסייע בידה, כפי שהבהירה לפרוטוקול הדיון. שוכנעתי כי גם מפקחת זו יכולה להציג

בעבור המשיב את הגבולות הנדרשים וכי המפקחים כולם יכולים להציע מסגרת פיקוח אפקטיבית בעבור המשיב. הם מבינים היטב את תפקידם ובכלל זה את הצורך לדווח לתחנת המשטרה באופן מיידי אודות כל הפרה בתנאי השחרור.

לאור גילו של המשיב, העדר עבר פלילי, קיומם של מפקחים ראויים ומסגרת אפשרית של פיקוח אלקטרוני מרוחקת ממוקדי השפעה על המשיב - אני מורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים בכתובת: רח' דיזינגוף 300 בתל אביב בבית משפחת מור, בה ישהה בתנאי מעצר בית מלא. קו בזק - קיים. בכל עת ימצא המשיב תחת פיקוחם של אחד מהמפקחים כדלקמן -

גב' אלונה מור, ת.ז. 054889332.

מר יצחק יונה, ת.ז. 46593844.

יפה יצחק, ת.ז. 53442067.

(להלן ביחד: "המפקחים")

המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסכום של 50,000 ₪ להבטחת כל תנאי השחרור.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסכום של 50,000 ₪ להבטחת כל תנאי השחרור.

יופקד סכום מזומן בסכום של 40,000 ₪ להבטחת כל תנאי השחרור.

נאסר על המשיב ליצור קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים בפרשה.

נאסר על המשיב להשתמש בכל אמצעי תקשורת שהוא, לרבות טלפון נייד, טלפון קווי או מחשב.

נאסרת כניסת מי מחברי המשיב לכתובת המעצר.

מובהר למפקחים כי עליהם לדווח לתחנת המשטרה באופן מיידי אודות כל הפרה בתנאי השחרור וכן לדאוג לכך כי המשיב לא יתקרב לאמצעי תקשורת ולחבריו.

מוצע בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב, והוא יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט כתנאי נוסף לשחרור.

לא יעמוד המשיב בתנאי השחרור, יובא לפני שופט בתוך 24 שעות.

השעה כעת 17:08.

ניתן בזאת צו פיקוח מעצרים כלפי המשיב למשך 6 חודשים.

לידיעת שירות המבחן ומנהלת הפיקוח האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ו, 18/09/2016 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל , שופט

ב"כ המשיב

נבקש כמו המשיב 1 שמחצית סכום ההפקדה תופקד כעת והיתרה תוך שבוע.
אין בידי המשיב דרכון.

ב"כ המבקשת

נבקש צו עיכוב ביצוע לבחינת ההחלטה. לאור ההחלטה שניתנה בעניינו של המשיב 1, לא נתנגד לפיצול ההפקדה.

החלטה

מתיר עיכוב ביצוע החלטתי למשך 48 שעות.

המבקשת תודיע לסניגורית בהקדם ככל שאין בדעתה לערור על ההחלטה, על מנת שניתן יהיה לפעול בגדר תנאי השחרור.

מתיר פיצול ההפקדה הכספית, כך שהפקדת סכום של 20,000 ₪ תהווה תנאי לשחרור.

היתרה תופקד עד ליום 25/9/2016.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ו,
18/09/2016 במעמד הנוכחים.
ארז יקואל , שופט